

[Riishøj]

et af de dramaer, vi sikkert skal opleve engang i dette år.

Bjørn Elmquist (V):

Ved afslutningen af første runde havde de to ministre, der supplerede, miljøministeren og industriministeren, synes jeg, et par interessante indlæg. Jeg hæftede mig bl. a. ved det, som industriministeren var inde på, nemlig de problemer, Den Tredje Verden kommer til at stå over for den dag, hvor de rene industrier skal overføres, for der er et stort videngap, eller hvad hedder det på dansk: en stor afstand mellem den videnbank, som man har i Den Tredje Verden og i den industrialiserede verden, og der kan være en risiko for, at vi dér kommer i et nyt afhængighedsforhold. Derfor vil der opstå en masse vanskelige problemstillinger, hvor vi må sikre, at den overførsel, der er nødvendig, finder sted. Derfor må vi vel tale meget om integrerede projekter og om knowhow-overførsel fra vor del af verden til deres.

Jeg tror, det vil være lettere alt andet lige for os at få den balance, den bæredygtige udvikling, som der tales så meget om, ind i de danske bistandsprojekter. Vi er en mindre enhed end så mange andre, og vi har vel nok alt taget i betragtning en større opmærksomhed rettet mod problemet.

Jeg mener også, det vil være nødvendigt at få en vekselvirkning i gang dér, og jeg synes, de ting, der har været fremme om erhvervsmæssig deltagelse, er yderst relevante.

Det forholder sig måske omvendt proportionalt med den internationale indsats. Dér vil det være svært at få vendt skuden, så at sige, men til gengæld vil ganske små ændringer have langt større totaleffekt end den positive udvikling, der måtte være på de danske bilaterale projekter. Det er en slags omvendt proportionalitet, som vi er fanget af. Jeg mener ikke, at vi kan gøre ret meget derved, men vi skal være opmærksom på den.

Det betyder, at vi i international sammenhæng virkelig må være på tærerne for at få styret processen. Der finder en regional tilpasning sted i Norden og i EF, og hr. Bollmann nævnte den debat, som i øvrigt mange af deltagerne i debatten i dag skal deltage i tirsdag og onsdag i Europarådets parlamentariske forsamling, nemlig Nord-Syd-debatten. Jeg håber, at vi også dér kan fremføre en række af de synspunk-

ter, som i dag er fremført, og måske endda referere fra vor – synes jeg – interessante debat i dag.

Så det er ikke bare på regeringsplan, det finder sted, det finder også sted på parlamentarisk plan, og en af vores store opgaver er vel så også at få det ud til befolkningen. Hr. Riishøj spurgte jo: Hvad får vi ud af en debat som denne her i dag?

Nu vil jeg ikke gå ind i det indenrigspolitiske spørgsmål, men jeg vil sige til hr. Riishøj, at der vel kommer en tilbagemelding til regeringen om, at Folketinget alt i alt føler, at regeringen er på rette vej, og at man skal køre videre ad samme bane.

Men vi skal vel også have det ud til den danske befolkning, at vi må væk fra den opfattelse, at ulandsbistand er gaver og nådsens brød. Der er måske nogle, der vil sige: o.k., det er dårlig samvittighed, der gør, at vi også skal betale noget. Måske ikke lige præcis jeg og min generation og de generationer, der lever i dag i Danmark og specielt i Danmark, men generelt i de lande, som for få århundreder siden – få årtier siden endda – var kolonimagter. Det element vil jeg slet ikke se bort fra. Men derimod vil jeg sige, at det, som først og fremmest skal bære, er en erkendelse af, at »Vores Fælles Fremtid«, som Brundtland-rapporten hedder, handler om dette og er afhængig af det. Så der er ingen danskere, der skal forledes til at tro, at det, hr. Behnke har sagt, bare er noget, vi kan slippe af sted med, hvis vi føler os velgørende eller vil putte noget i raslebøssen. Jeg mener virkelig, at der er en offentlig opgave i det, og jeg mener, at den danske befolkning bør sætte sig grundigt ind i disse spørgsmål, og det er jeg også sikker på at man gør. Jo mere man drøfter dem på vælgermøder, jo tydeligere bliver det, at befolkningen er med på det og forstår den vekselvirkning, som er nødvendig, for at vi kan redde den fælles fremtid.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er i forbindelse med diskussionen om at få noget mere erhvervsmæssigt ud af vores bistand, hvor der meget let sker det, at man får polariseret debatten, sådan at man på den ene side har de ædle idealister med gaverne og på den anden side har det griske og modbydelige erhvervsliv. Det er meget ærgerligt, at det er det, der sker.